

1896-02-04

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Civita s. Antonius

Arkivplacering:

Mappe 53 nr. 15

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

mødte det største. Du kan jo lige tænke om det
vil. Ved kassen er de især især nogle lærere
oplæste sig med læse lidt ved, når de kommer hjem.
Når postbuden bringer anmeldelsen, led han sig hen
den på tolvkoden, og hvad der er i, og alle mine
og så er nogle fotografier, og bliver han det
nemtest, og bed ham søge for at det bliver en
stentligt behandlet. Han skal have lidt for det,
der er vist taket. Galden han gjensvarelseløst
med den lidt på det slumring, og bed ham søge
en god behandling. Nu har bleven læst sig
og jeg arbejder på brettet efter model, bygger
det første hoved sig ejer, men allerede i overmorgen
vender sig med vi vist altid, og for det skal vi
være i det Brindeser, og vi er over det, og
det bestemte sig de. Men den som bygger
sig om alle. Når jeg fortæller, at vi har
nok, da vi siger. I det som giver ham
der udgør, det er måske lidt af det af
men lad det være nu, der har tolvkoden svaret
men respekt for den. Du kan vel, som jeg har i sig
billedet og tanken på viden. Jeg skal hilse på meget
høfligt, og vilde det har mig og alle. Du vilde

Fortællingen 2-96. Tjener min, og kan
thor men jeg skal, det vil jeg jo har glæde at fortælle,
nærmest til de unge, at jeg foretog på Rom og
forresten om det de hvor fra Carlo Alberto stoder til
pladsen foran St. Maria Maggiore, der en drage
med nogle søgk på en pinde, pinden var stukket ind
i muren, og jeg lene (som ud var stolt) sad ganske
roligt ved siden af hinanden, når han rakte
ud den, klemmede de sig lidt eller satte sig på
hans finger, men havde kløvet om de røde hane
kammer af tøj på hovedet af dem. Det var
glimrende eller dygt. Der er så utrolig mange for
skellige fag i Italien i rom (dine). Skides, indt,
Lampen, bøde og mange stier, drøvel, solbriller, de
grønne, falkens, under og hoved ud sig og så
og så er det er og keltener foruden alt det almindel
lige. Lige da vi kom til Rom, havde jeg en loka lade
og jeg til tænke, at vi er led del Alberto Tritone,
han tog dog en post fra Hotel Wren og på
Cattelan, og ganske rigtig hører han ud til Orient,
og fortæller begynder at tage kopiererne ned. Det
modstander sig på det dyreste og siger han tillige
hvad nummer er i fra Tritone Alberto T. var, og fortæller

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

måtte puent mine kuffter og igen. By havde de
være. Alle smagene kendte heller ikke det, det
de da vi kom til Allinge. Måtte jeg bede om
inden betale, men sagde, han skulde ikke have
men end taksten, for han havde gjort det for
nødt. Han fik dog rest til sin tilfældighed, for resten
En søppe ligger sig ud med brokkebukline, der
er jeg var på denne vis sine nok kunde komme
op med en Droskubue. Men omme og fik til
Urent fik han dog ikke lov til, jeg kan dog heldigvis
endnu fohlan mig ad tælelyt og tilfældig, når jeg blev
gd. tilfældig. Her oppe er aldeles halvt, på en
her det blæst i voldsomme stot, men igen
sommer! ga' ude uden fader! (vi brant vist have
15 på) de vi styk her for kvindene alt, til fik
derum den beundring, og de havde stog og
overfaldet, da vi kom til byerne tog jeg toggen af
og gik i framt med. Nede fangede jeg et fiske,
for midtvejs var jeg en del gresshopper (flyge om)
Jeg sad ude og tog med, og sagde det var tilfældig, idet
har jeg været inde, og da L. tog med ude, for havde
nødt, for blæsten kommer af og til. Hvor stille
stod er noget for sig selv, idet jeg gløt på de fiske

med dyb, vi er verner. Forbavne måtte vi gaden,
vi havde en hale barn efter os, at det er 10 år siden
du da her er stant at ligner, ud er her forment
noget, kunst er blevet mere (ikke nævne) end den
Familien mere godsvært og de gamle mennesker, men
lyften, lyften, lyset, livet er det herunder, det
samme. Lygi var vi ved solnedgang. Fær
rantede have, postbuddet luktede sig vej ind, Fær
rentene og skole i byen. (Ostlund har brøst mig
at besøge Wallin, og prøve på at køle (topografisk for))
Der var vi dalen serde sig brat under ad, og
jeg toggen af toggen med nordet skinnede
en galvins stribet, den blev smalt og smalt
til den strand. Morges var jeg oppe og var toggen
blige blige til den anden side, blige smalt,
der kom der rødsrøde på de anden sider,
rødsen iokkede (vilde det: det tilfældig røde
de røde) og jeg fik byen. Ved midtvejs tid
var toggen med stog under solen i en by
strosende skygge, og kanten skinnede blanke
Det var rødt mellem byerne, og især mig og en her
de alle de trykter det til tiden. 5te. Jeg under sig
en kasse (lille) af kastanietra med Seambiller i og

STOKHOLM-MUSEET
Mappe 55 Nr. 17